

dighederne sige de enkelte Punkter, som enten har været Genstand for Debat eller efter vor Mening særlig egner sig til Debat.

Det har, naar Merindkomst-katteloven er blevet forelagt, nogle Gange været paa Tale, at Kombinationen mellem Merindkomstskatten og den almindelige Indkomst- og Formueskat vel nok kunde være en noget anden, idet Merindkomstskatten stærkt betynger saadanne Indtægter, som staar i et betydeligt Forølgelsesforhold, om jeg saa maa sige, til Indtægterne i Sammenligningsaarene, medens saadanne Indtægter, som ikke er yokset, fordi de paagældende havde store Indtægter ogsaa i Sammenligningsaarene, eller fordi deres Formue var betydelig, og de deraf havde store Indtægter, har en begunstiget Stilling i Forhold dertil. Jeg vil gerne have Lov til at sige, at efter min Optattelse er den Tillægsskat paa Formue, som nu er foreslaaet af den højtærede Finansminister, en meget væsentlig Afhjælpning af det, som jeg ligesom det ærede Medlem fra Bogense (Gunnar Fog-Petersen) har været tilbøjelig til at beklage ved Merindkomstskatten. Der er derved kommet et bedre Forhold mellem dem, der tidligere havde store Indtægter, dels store Formueindtægter, dels store Forretningsindtægter, og som derfor ikke har Merindtægter, af hvilke de har betalt saa stor Afgift, og dem, der har arbejdet sig op til betydelige Indtægter paa ganske normal Maade ved Tidens glidende Indflydelse. Jeg accepterer derfor med Glæde paa Partiets Vegne det foreslaaede Tillæg paa Formueskatten. Men ikke desto mindre mener jeg og flere indenfor Partiet med mig, at der endnu kunde være nogen Grund til at gøre et Forsøg paa en Kombination mellem den almindelige Indkomst- og Formueskat og Merindkomstskatten. Naar man ser den Maade, hvorpaa Mennesker med $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. i Formue og deraf følgende Renteindtægt eller gamle store Forretninger med adskillige Hundredtusinde Kroners Indtægt, og som derfor ikke har haft nogen væsentlig Forøgelse i deres Indtægter i Forhold til Sammenligningsaarene, beskattes, og sammenligner dette med, hvorledes den Mand beskattes, der f. Eks. som Prokurist havde 8 000 Kr.s Indtægt i Sammenligningsaarene og nu i Løbet af Aarene har arbejdet sig op til nogle og 20 000 eller maaske 30 000 Kr.s aarlig Indtægt, saa er der vedvarende et Misforhold til Stede. Jeg vil gerne til det ærede Medlem fra Æbeltoft (N. Neergaard) sige, at der, sidste Gang vi debatterede dette Spørgsmaal, syntes at foreligge den Misforstaaelse hos ham, at jeg gjorde disse Betragtninger

gældende, fordi jeg i og for sig beklagede Højden af den Skat, som Manden med de nogle og 20 000 eller 30 000 Kr. om Aaret havde, skønt han tidligere kun havde 8 000 Kr., maatte betale. Dette er, som sagt, en Misforstaaelse. Jeg siger det slet ikke for at værne nogen Skatteyder, jeg siger det udelukkende for at faa et rimeligere Forhold i Skattebyrden, saaledes som den rammer de forskellige Arter af Skatteydere.

Formueskatten for Aktieselskaber kan vi ganske tiltræde. Dens Satser er særdeles lempelige og Stigningen lidet streng, selv om det selvfølgelig er saaledes, at naar det er betydelige Formuer, der ligger i de paagældende Selskaber, bliver det ogsaa betydelige Summer, hvormed det drejer sig. Det er af Vigtighed, at man lige straks gør sig klart — og det vil jeg gerne dvæle lidt ved ogsaa paa et andet Omraade end det, jeg lige her er ved —, at selv om Summerne i og for sig kan være betydelige, er det ikke det, hvormed det drejer sig ved disse Skatteforhold, men kun dette, hvorvidt Satserne i Forhold til de Summer, hvoraf de tages, er rimelige.

Jeg vil gerne gøre en lille Pause i Gennemgangen af Lovene for at tage en Sag frem, som ikke er medtaget i Lovforslagene, særlig det om Formueskatten, men som har været en Del paa Tale. Jeg vil forudsikke, at jeg her udelukkende taler paa egne Vegne og ikke efter nogen Art af Bemyndigelse. Men det er noget, som det ligger mig paa Hjerte at faa sagt. Det drejer sig om en Skat paa Kunstgenstande og andet Indbo udover en vis rimelig Minimumssum. Denne Minimumssum kan gerne sættes ret højt, og det vil dog kunne komme til at betyde en betydelig Skatteindtægt. Jeg vil gerne tage det frem her, fordi der fra deres Side, som i og for sig vilde have Sympati for noget saadant, har været fremført Betæneligheder af kulturel Art, og jeg maaske tør gaa ud fra, at jeg ikke vil blive mistænkt for at undervurdere Betydningen af særlig det velstillede Borgerskabs kulturelle Bestræbelser. Jeg maa maaske her have Lov at tilføje, at jeg særlig tænker paa det ikke helt nyskabte velstillede Borgerskabs Bestræbelser. — Jeg tror ikke paa, at en fornuftig Skat paa Privatsamlinger, Kunst af alle Arter, Antikviteter, Bøger, Mobilier af Kunstværdi o. lign. vil virke hemmende paa den kulturelle Side af disse Samlingers Vækst og fortsatte Bestaan. Jeg tror ikke paa, at en fornuftigt ansat Skat, uden Posekigeri og uden Smaalighed, vil faa mere Betydning overfor Samlerlysten end den betydelige Forhøjelse, Auktionsgebyrerne har faaet. Auktionsgeby-